

РЕШЕНИЕ

№ 1411

гр. София, 27.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12868** по описа за **2019** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63, ал.1

ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], [населено място], депозирана чрез пълномощника адв. М. А. от САК против Решение №159361 от 05.07.2019 г., постановено по НАХ дело №16638/2018 г. по описа на СРС, НО, 105-и състав, с което е потвърдено НП №142/2018, издадено на 30.07.2018 г. от Началника на Митница Столична. С последното на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 995,50 лева, за извършено нарушение на чл.234, ал.1, т.1 от Закона за митниците. Според касатора решението е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. В касационната жалба и в представени писмени бележки са изложени подробни съображения в подкрепа на доводите. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено.

Ответникът ТД Югозападна при Агенция „Митници“, чрез процесуалния си представител старши юрисконсулт В. Я. в съдебно заседание оспорва касационната жалба. Изразява становище, че решението на СРС е правилно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в производството прокурор от СГП дава заключение, че касационната

жалба е неоснователна и недоказана.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било наказателно постановление №142/2018, издадено на 30.07.2018 г. от Началника на Митница Столична, с което на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 995,50 лева за извършено нарушение на чл.234, ал.1, т.1 от Закона за митниците за това, че в подадена на 30.05.2017 г. в Митническо бюро С.-Запад митническа декларация с МРН № 17BG005807H0106547 за поставяне на стоки под митнически режим „едновременно допускане за свободно обръщение и крайна употреба на стоки, които не са предмет на освободена доставка по ДДС“ е декларирало пред митническите органи стока: „разклонители /различни модели и размери/ по приложен опис – 17650 броя, с Т. код 8536 90 95 99, на който съответства ставка за мито 1,7% по Митническата тарифа на ЕС, вместо с коректния код по Т. код 854442 90 90 , на който съответства ставка за мито в размер на 3,3% по МТ на ЕС, с което деяние е избегнало частично заплащането на мито и частично заплащането на други публични държавни вземания, събирани от митническите органи – ДДС – общо в размер на 995,50 лева, което съставлява митническа измама.

След като извършил цялостна преценка на събраните в хода на съдебното следствие доказателства и доказателствени средства и обсъдил доводите и възраженията на жалбоподателя СРС е приел за безспорно установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка.

При извършена служебна проверка на обжалваното пред нето НП СРС е счел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган при спазване на сроковете по чл.34 ЗАНН. В тази връзка е приел за неоснователни доводите на жалбоподателя в противен смисъл, като се е мотивирал, че нарушителят е установен при упражняване на последващ митнически контрол от компетентните органи. В процеса на този последващ контрол са извършени от митническите органи съответните проверки, включително събирането на допълнителни данни и писмени доказателства, писмени обяснения и техническа документация и едва след приключването може да се установи подаването на неправилен тарифен номер и съответно да стане известен нарушителя, като по тези съображения е неправилно да се приеме, че нарушението е било известно датата на подаване на декларацията. Следователно датата на откриване на нарушителя е датата на приключване на проверката с Доклад № BG 005100/1/10/08.12.2017 г.

Според СРС при съставяне на АУАН и издаване на НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В тази връзка е счел за неоснователно възражението на жалбоподателя, според което конкретното непосочване на дата на нарушението в акта за установяване на административно нарушение има съществен характер и възпрепятства дружеството да организира и осъществи защитата си в образуваното

против него административнонаказателно производство. Мотивирал се е, че от изложението на акта може да се стигне до сигурен извод, че доколкото митническата декларация съдържа неправилно тарифиране на стока, датата на извършване на нарушението е именно денят на подаване на същата, която дата в наказателното постановление е индивидуализирана и посочена изрично, съобразно възможностите по чл. 53, ал. 2 от ЗАНН.

Съдът е разгледал и приел за неоснователно и друго възражение на жалбоподателя, според което липсва индивидуализация на стоката, тъй като не е конкретизирано за кой модел разклонители се твърди че са тарифирани неправилно. Обосновал се е с факта, че отговорността е ангажирана за неправилно тарифиране на разклонителите като вид стока, а не един конкретен модел измежду няколко вида. Предвид това е извел извод, че не е нужна изрична индивидуализация на стоките, доколкото става въпрос за родовото понятие „разклонител“, а не за конкретен модел. Счел за неоснователно и възражението, според което е допуснато нарушение, тъй като контролните органи не са извели мостра от разклонителите. В процесния случай не става въпрос за погрешно тарифиране на определен модел разклонители със съответните индивидуализиращи го белези, а за общото понятие „разклонители“ и за установяване на обективната истина не е било нужно да се изиска мостра.

Като е приел, че от обективна страна е установено, че на 30.05.2017 г. била подадена митническа декларация с МРН № 17BG005807H0106547 за поставяне на стоки под митнически режим „едновременно допускане за свободно обръщение и крайна употреба на стоки, които не са предмет на освободена доставка по ДДС“ в която били декларирани „разклонители /различни модели и размери/ по приложен опис – 657 кашон/23450 броя“ на стойност 57 012.81 лв. с код по Т. 8536 90 95 99, на който съответствало мито в размер 1,7% по Митническата тарифа на ЕС, СРС е счел, че кодът не е деклариран правилно. Изложил е мотиви, че основното предназначение на разклонителите е да разклоняват електрически вериги. Видно от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 727/2010 НА КОМИСИЯТА от 6 август 2010 година относно класирането на някои стоки в Комбинираната номенклатура при електрическия разклонител функциите, изпълнявани от прекъсвача и стопяемия предпазител са второстепенни, тъй като основната функция на продукта е да подава електроенергия чрез кабел, снабден с части за свързване. Класирането в позиция 8536 се изключва и продуктът следва да бъде класиран в код по КН 8544 42 90 като други електрически проводници, снабдени с части за свързване. Дружеството е следвало да съобрази подвеждането на вида стока спрямо изискванията и позициите на КН на ЕС. Това означава и запознаване с релевантната нормативна уредба. Не е поискана и обвързваща тарифна информация, за да се установи с точност какъв е правилният тарифен код. Следователно нарушението е безспорно извършено. Същото е формално и е довършено с опита за частично избягване на плащане на митните сборове или на другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи, като нарушението е установено при извършване на последващ контрол. Правилно е приложена санкционната норма, а с оглед фиксирания минимален размер на санкцията не следва да се изследва въпроса за размера ѝ. СРС е изложил мотиви защо е неприложима разпоредбата на чл.28 ЗАНН.

Разгледани са всички направени от дружеството възражения, които мотивирано са приети за неоснователни.

Решението е правилно.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства. В обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя изцяло. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от [фирма], [населено място] допустима жалба.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Правилно е приел, че в АУАН и НП се съдържат задължителните реквизити по чл. 42, т. 3-5, съответно чл. 57, ал. 1, т. 5-7 ЗАНН, като осъществилата се фактическа обстановка е подведена под релевантния по време, място и лица закон /чл. 3, ал. 1 ЗАНН/. Съдът счита за неоснователно възражението на касатора за наличие на съществено процесуално нарушение предвид липсата на конкретно посочена дата на извършване на нарушението в АУАН. В действителност липсата на този реквизит е нарушение във формата на акта, предвид императивното изискване на чл.42, т.3 ЗАНН. За да е основание за неговата отмяна обаче, това нарушение следва да е съществено, а то е такова ако ограничава правото на защита на санкционирания или възпрепятства съда да извърши проверка за неговата законосъобразност. В конкретния случай това не е така, тъй като от описанието на нарушението става ясно, че същото е извършено с подадената на 30.05.2017 г. митническа декларация. Следователно дружеството е било наясно относно приетата от АНО дата на нарушението, а именно датата, на която МД е подадена. Предвид това съдът счита, че правото му на защита не е ограничено с непосочване на конкретната дата на извършване на нарушението в АУАН. При така описаното нарушение не е налице и пречка за съда да извърши проверката за неговата законосъобразност, свързана с този реквизит. Следователно този пропуск в АУАН, отстранен в НП, не е нарушение от категорията на съществените, обуславящи отмяната му на това основание.

Настоящият съдебен състав счита, че правилно СРС е приел, че в случая са спазени сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 ЗАНН. Датата на извършване на нарушението е датата на подаване на митническа декларация с МРН № 17BG005807H0106547, а датата на откриване на нарушителя е датата, на която контролните органи са формирали безпротиворечив извод за неправилното тарифно класиране на процесните стоки – с доклада от 08.12.2017 г., обективиращ резултатите от извършената последваща проверка. Към тази датата са установени безспорно извършеното нарушение и неговият извършител. Следователно АУАН, съставен на 01.02.2018 г., се счита за

издаден в рамките на 3-месечния от откриване на нарушителя по смисъла на чл.34, ал.1 ЗАНН.

Съгласно чл.234, ал.1, т.1 ЗМ който избегне или направи опит да избегне пълно или частично заплащане или обезпечаване на митата или на другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи, се наказва за митническа измама. На основание чл.234, ал.2, т.1 ЗМ за митническа измама наказанието е имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, от 100 до 200 на сто от размера на избегнатите публични държавни вземания.

В конкретния случай в хода на съдебното производство пред СРС е установено безпротиворечиво, че [фирма], [населено място] е извършило митническа измама, като е декларирано неправилно в митническа декларация с МРН № 17BG005807H0106547 стока: „разклонители/различни модели и размери/ по приложен опис – 17650 броя, с Т. код 8536 90 95 99, на който съответства ставка за мито 1,7% по Митническата тарифа на ЕС, вместо с коректния код по Т. код 854442 90 90 , на който съответства мито в размер на 3,3% по МТ на ЕС, с което деяние е избегнало частично заплащането на мито и частично заплащането на други публични държавни вземания, събирани от митническите органи – ДДС – общо в размер на 995,50 лева, което съставлява митническа измама. Следва да се посочи, че този код е определен в решение № РЗМ-5800-108/32-69808/08.03.2018 г. на Началника на Митница Столична, което освен че не е оспорено по съдебен ред, пред СРС са представени доказателства, че допълнително определените като дължими суми за мито и ДДС са внесени. Следователно, несъмнено установен с влязъл в сила административен акт е фактът, че процесните стоки подлежат на класиране под посочения код и облагане със ставка 3,3%. В тази връзка неоснователни са доводите на касатора за липса на търговски каталози и техническа документация от производителя, дали основание да се приеме новия код. Не са налице предпоставките за освобождаване от административнонаказателна отговорност по смисъла на чл. 28, б. „а“ ЗАНН, каквито мотиви, изложени от СРС, настоящият състав споделя изцяло.

По тези съображения решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора съобразно разпоредбата на чл.63, ал 3 ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Предвид своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №159361 от 05.07.2019 г., постановено по НАХ дело №16638/2018 г. по описа на СРС, НО, 105-и състав, с което е потвърдено НП №142/2018, издадено на 30.07.2018 г. от Началника на Митница Столична.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място] да заплати на Агенция „Митници“ разноски за юрисконсултско възнаграждение в настоящото производство в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.